

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10-12 óra között,
s Bolonya, tóster-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

135. szám.

Brassó, Szombat, november 20-án.

II. évfolyam 1886.

A kulturadó.

Kis-Küküllőmegye közönsége — mint ol-
vasóink emlékezni fognak — pótdadót szava-
zott meg az „Erdélyrészi magyar közművelő-
dési egyesület” javára. Tízezer forint az ado-
mány; a legnagyobb, a melyet törvényhatóság
s magános e szent célra eddig adott.

A legnemesebb s leghazafiasabb határozat,
melyet törvényhatóság csak hozhat.

E határozat ellen egy román nemzetiségű
megyebizottsági tag felebbezést adott be. Mind-
azonáltal a belügyminiszter a határozatot jóvá-
hagyta. E fölött kesereg most a brassói né-
met lap, a „Kronstädter Zeitung” hosszú lére
eresztett cikkeivel. Abban még nem volna
semmi; mert hát azért szabad sajtó, hogy az-
zal foglalkozzék, a mivel akar. De viszont
nem azért szabad a sajtó, hogy azzal kénye-
kedve szerint félrevezesse a közönséget, úgy,
mint teszi azt a „Kronst. Zeitung”.

A szabad sajtót épen a kinövésnek veszé-
lyeztetik. Épen az lesz veszte, hogy hivatla-
nok is tartják kezökben, kik azt személyes és
pártok érdekeinek kihasználják.

Emlékezzék csak a „Kr. Ztg.” arra, hogy
a kormány megszorítani akarta a sajtószabad-
ságot. Vajjon miért akarta ezt? Különösen a
nemzetiségi és egyes vidéki lapok izgatásai és
kinövésai miatt. Veszélyeztetve látta a honpol-
gárság nyugalma. Mert hisz semmi sem al-
kalmasabb az izgatásra a sajtónál. A szegény,
műveletlen nép szentírásnak tartja azt, a mi
nyomtatva van. És ha az izgatás vádja va-
lakire illik, úgy az a szebeni „Tribuna”, a
brassói „Gazeta” és „Kronstädter Zei-
tung”.

Régi szokáshoz hiven a „Kr. Zeitung” a
kis-küküllőmegyei pótdadót is a maga pápasze-
mén tekintve mutatja be olvasóinak.

Talán felesleges bővebben ismertetni azt,
hogy mit ír; hisz mindenki elképzelheti. Erő-
szakos magyarosítás, jogtalanság, a
kormány bárgyúsága és még sok ilyen
szalon-kifejezés az, a mi annak zömét képezi.
— Nem is akarjuk azt fejtegetni s nem is
neki szól az, a mit írunk. Mert hát szerecsent
ki fog mosni? Mi legalább nem. Már pedig a
„Kronst. Zeitung”-ot kapacitálni hiábavalóság
volna.

Tartozunk azonban a nagy közön-
ségnek, hogy ismertessük meg azt az állás-

pontot, mely alapul szolgált ezen kulturadó-
nak, s bizonyítsuk, hogy annak megszava-
zása s a kormány által való jóváhagyása tel-
jesen jogosult és törvényes.

Mindenekelőtt absurdum az, a mit napon-
ként erőszakos magyarosításról hallunk. Mert
hát ki az, a ki erőszakot használ? ... Ilyent
nem mutathatnak fel nekünk, — ha csak azt
nem nevezik annak, hogy az iskolákban ma-
gyarul is kell tanulni s hogy az állam is
magyar iskolákat állít.

De vajjon lehet-e jogtalanságról szó, ha
egy megyebizottmánynak mintegy 2-300-ra
menő tagjai közül — kik között pedig van
magyar, szász és román — nem akad több
egy embernél, a ki ezen határozat ellen sza-
vazott volna? A gyűlésen jelen voltak a
nemzetiségi tagok s még sem szóltak fel kö-
zülök több egynél az ellen s nem is szava-
zott több az ellen. Jele ez annak, hogy
ők maguk belátták jogos voltát az állandó
választmány indítványának.

Avagy talán azt mondja a „Kr. Ztg.”,
hogy az illetők féltek, nem mertek felszólalni?
Ez már csakugyan nevetséges volna, ha ilyen
állitana. Pedig kitelik! — Hisz minden bizott-
sági tagnak szabad szólási joga van s ha eb-
ben korlátozhatnák, pedig erről szó sincs, úgy
van felsőbb fórum, hova fordulhat s a hol
vallásra és nemzetiségre való tekintet nélkül
igazságot nyerend.

Felszólalhatott volna bárki s vagy egyál-
talában ellene szólt volna az indítványnak,
vagy pedig kérhette volna, hogy ezen kultur-
pótdadból az ő külön nemzetiségi kultúrtörék-
véseik is támogattassanak.

Még ez sem történt. Tehát miben rejlik
a jogtalanság? A törvény jogot a vármegyék-
nek pótdadó kivetésére. Törvény szabályozza
ezt. Kis-Küküllőmegye bizottsága betartotta a
törvény rendelkezéseit; a cél, melyre a pótd-
adót megszavazta, nem ütközik az állam tör-
vényeibe, sőt ellenkezőleg, a magyar állam
erősödését, hatalmának öregbedését akarja s
fogja eredményezni, — s így csak egyszerű
frázis vagy izgatás az, ha valaki ily körülmé-
nyek között jogtalanságról szól.

Persze, t. laptársunk ért ahhoz, hogy oly
alakban tálalja fel ezt olvasóinak, hogy azok
csakugyan jogtalanságot lássanak. Hát szász
vagy román ember miért fizessen magyar kul-

turegyletre? — ez a kérdés lesz rögtön föl-
vetve.

Hát kérjük tisztelettel, ne menjünk mesz-
sze; maradjunk csak Brassóban. Hát magyar
ember miért fizessen arra, hogy szász és ro-
mán iskolák támogattassanak? Mi brassóiak
22% községi pótdadót fizetünk s ha megsegít
az isten, jövőre még többet fogunk fizetni.
Fizetjük pedig azt magyarok, szászok és ro-
mánok egyenlően. És mégjs ezen pótdadóból
a város évenként 16.805 frt 36 krt ad a szász
és román iskoláknak s csak 2637 frt 17 krt
a többi s közte magyar iskoláknak, de az ál-
lami iskoláknak semmit, még egy hasáb fát
sem. Adja pedig ezt évenként, a mi, ha csak
10 évet veszünk. Tíz év alatt 168.050 forintot
tesz. Pedig Kis-Küküllőmegye egyszersminden-
korra adta ezt.

Vajjon mi ezért panaszkodtunk-e valaha
erőszakos germanizáláshoz és romanizáláshoz?
... Nevetséges volna. A többség határozata
döntő s ha abban nincs olyan, a mi jogba s
törvénybe ütköző, a belügyminiszter jóvá-
hagyja azt, — a mint még nem is tett kifo-
gást Brassó város képviselőjének erre vonat-
kozó határozata ellen.

A mi az egyiknek méltányos, a másik-
nak jó. Ne zavarjuk fel a nyugodtan, csende-
sen hömpölygő patak vizét. Ne vegyük más-
tól jogtalanságnak, törvénytelenységnek azt, a
mit önmagunk is cselekszünk.

Kis-Küküllőmegye kultur-pótdadója jogos
és törvényes, bárhogya is ítéljük meg azt. S
ezt nem elfogult magyar szempont mondatja
velünk, hanem épen azon elfogulatlanság, a
melylyel mindenben itélni szoktunk.

A „Kr. Ztg.” pedig nyugodjék meg eb-
ben s higgye meg, sokkal észszerűbben cse-
lekszik, ha velünk együtt, közösen s jóakarattal
szolgálja mindnyájunk közös érdekeit: a
békét és egyetértést.

Bár valaha még úgy is lehetne!

A magyar delegációban egyre jobban uralomra
jut az a nézet, hogy Kálnoky gróf a monarchia érde-
keit alaposan fogja föl, bár a miniszter nézeteihez
Kaulbars tábornok missziójának átmeneti hatásáról
sok tekintetben nem járulhatnak hozzá. Nyomatékkal
sürgetik a bolgár kérdésnek a monarchia érdekeivel és
a szerződésekkel összhangzásban levő mielőbbi meg-
oldását. Andrássy Gyula grófra az expozé kedvező

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Oláhországi cigány dalok.

I.

Meg ne csókolj többé engem,
Hogy az uram reám lessen;
Szétaprit kis baltájával
S husként elmér kantárjával.

II.

Hazamennék, de nem lehet,
Mert a galambom nem ereszt.
Amott a zöld hegy aljában
Zajos cigány menyegző van;
Táncolni hívnak engem is,
Nem megyek én, ha hívnak is.

III.

Ha én tudnám, hogy ki szeret,
Annak adnám a szívemet.
Ver az isten, megérdemlem,
Egy banyának rabja lettem.
Mégfogott az átkod, lányka —
Mért születtem e világra!

A szegénység átka.

— Regény. —
Írta: Brankovics György.
(Folytatás).

(31)

— Igaz, — folytatá egy mély sóhajjal az öreg,
a mit eddig tettem, arra nincs Verbóczy hármasköny-
vének szakasza; de a mit azután tettem, a midőn
Bella szeméből halálos ítéletet olvastam ki, arra
már van. Ámde nem ettől, hanem az igazságos Isten
paragrafusaitól félek.

Sziróky Bella látogatóban volt nővérünknel, s
mi elhatároztuk, hogy egy napon s egy órában kér-
jük meg kezét. ... László bátyámnak futólagos vi-
szonya volt egy parasztleánnyal, s én gondoskodtam
arról, hogy az a parasztleánnyka a viszony gyümöl-
csével, gyermekével együtt találkozzék Bellával s hogy
bátyám könnyelműségét tudomására hozza. Ördög
Panna, mert ő volt a szerencsétlen parasztleány, ki-
tűnően játszotta szerepét, a mennyiben nemcsak az
én, hanem a saját érdekében is beszélt. ... Mond-
jak-e többet? Másnap jegyet váltottam Bellával, s
László bátyám pedig, Ördög Pannához utasítatva,
elutazott.

Miklós báró elhallgatott s a néma éj csendjét
csak fuldokló zokogása zavarta meg; mert Loránt
érezni látszott ama kő súlyát, a mely nagybátyja lel-
kére nehezült s még csak vigasztaló szavakat sem
tudott találni.

— Szegény, szegény Bellám! — fejezte be val-
lomását Miklós báró. — Midőn fölzaklatott kedélye
lecsendesült, szívesen megbocsátott volna Lászlónak
mindent, mert szerette; de már késő volt. Én időt
engedtem neki; bátyám nyomtalanul eltűnt, és Bella
végre nőmmé lett.

Házasságunk békés volt, de egyik csapás a má-
sik után ért s a halál soha sem távozott el küszöb-
bünkről. Négy szép fiút s ugyanannyi gyönyörű le-
ányt temettem el s azután, Hermin születésekor, nőm
is itthagytott. ... Nem tudom, sejtette-e valaha Bella
tisztá szíve, hogy az ég büntetését én vontam fejünk-
re; de engem az árlás szerencsétlen tudata a porba
tiport, s én soha sem mertem szememet a tiszta égre
emelni. ...

Miklós báró hangja elhalt. Loránt szemei rész-
véttel nyugodtak a szegény öregre, mert valami azt
sugta fülébe: „ne foszd meg őt az utolsó percek
édes nyugalmatól.”

— Kedves nagybátyám! — szóla nyugodtan —
csaiadunk becsületessége s a te szigorúságod a való-
nál sokkal feketébb színben tüntették föl tetteidet.
Nagyon sok enyhítő körülmény rejlik abban, hogy
árlóvá a szerelem tön. Ám szólj, mit határozottál?

— László bátyám — válaszola Miklós báró —
egy orosz hercegnőt vettem nőül, a kit első férjétől
megszoktatott s törvényesen elváltatott. A herceg-

benyomást tett, sokkal kedvezőbbet, mint remélték. Andrassy Gyula gróf Oroszország eddigi akciójának utóhatásáról táplált eltérő nézetei mellett a földolgozóban nyíltan helyesli a miniszter politikáját. Azon két óráig tartó kihallgatásban, melyben ő felsége a király Andrassy Gyula grófot a legszivesebben fogadta, Andrassy Gyula gróf nézeteinek kifejezést adott. Az Andrassy nézeteit osztó delegátusok abban a véleményben vannak, hogy a jelenlegi viszonyok közt a helyzetet nem szabad gyöngíteni sem. A delegáció nem fogja elmulasztani, hogy ki ne fejezze aggodalmait Kaulbars missiója ügyében, a nélkül, hogy ez által abbéli elhatározását, hogy a közös kormányt támogassa, befolyásoltatná.

A bolgárok, hir szerint, ha előnyösebb jelöltet számukra a migréliai hercegnél föl nem állítanak, proklamálni akarják a köztársaságot a mostani regensek triumvirátusa alatt. — A „Daily Chronicle” arról értesül, hogy a hatalmak között nagykövetek konferenciájának megbeszélése folyik, mely konferencia feladata volna Bulgária egyesülésének ügyét Kelet-Ruméliával rendezni.

Román lapszemle.

Rettenetes csapás! Ilyent még a tudós világ nem látott. Ugyan kérem, ne öljön meg a kíváncsisággal!

Hallja meg tehát az a világ, mely a mi lapunkban éli világát. A mi kollegista korunkban úgy tanultuk a magyar történelmet, hogy midőn őseink ebbe a hazába jónak látták betelepenni, nem adtak az itt talált őslakosok semmit a magyar fejeiről, szép szemeire, hanem ellenállottak, védtek az ősi tüzhelyet, őseink pedig erre ezt felelték: „Ha ti így, mi is úgy.” Hullott a nyilvessző, mint ma a hátultöltő puskák golyói s az ősi lakosok a jövőnyek előtt megszaladtak, mint például Zalán. Egy-egy vezér fára is került, másik elhullott, pld. Gelu oláhvezér (akkor a román szó még nem volt feltalálva) elvert népe pedig hűséget esküdött Tuhutum magyar vezérnek s azt a falut, a melynek határán ez az eskütelés történt, még ma is Esküllőnek, oláhu: Eskileu-nak nevezik.

Hanem a tudósok nem elégedtek meg ezzel a történetével. Ha vannak tudósok, kik azt kutatják, hogy az égen a Fiastyuk csillagai nem csak hányszor vannak, hanem hogy minő elemekből állanak, miért ne lehetnének olyan tudósok, kik nem esküsznek Béla királyunk Névtelen Jegyzőjére, hanem önállólag kutatnak s a népnek történetét, azok nyelvének történeti fejlődéséből akarják megtudni. Így tesz nálunk Hunfalvi jeles tudósunk.

A román nyelvből igyekezik megmutatni, hogy de bizony nem volt ebben a hazában egyetlen egy rumun, vagy oláh sem; nem hallották a mi őseink soha hírét sem azoknak a rumun vezéreknek, kiket Béla király Névtelen Jegyzője megörökített.

A Gelu története is nem egyéb, mint mese. Az oláhok csak a XI—XII. században vándoroltak, a mai Ruméliából, Bulgáriából apró csapatokban ebbe a hazába. Szép, de így mi lesz aztán az autochton — önálló — román nemzetről? Mert a román tudósok meg a Névtelen Jegyzőre esküsznek s azt ta-

nő azonban nem sokáig élt, s bátyám, két gyermekével együtt a hercegnő birtokain tartózkodott; de úgy látszik, nem a legjobban gazdálkodott, s most nem annyira a kibékülés kedvéért, mint inkább azért küldte el fiát a kellő okmányokkal felszerelten ide, hogy Hermin leányom által megszerettette s gyermekeinket összeházasítva, biztosítsa fia jövőjét. Ha óhajom, szívem s eszem szerint cselekedhetnék, csak te lennél vőm. Te ismered viszonyainkat, szokásainkat, erkölcsünket; Kázmér, úgy látszik, atyja könnyelműségét örökölte. A gazdaság iránt nem érdeklődik, gyermekébe óta folyton utazik s ez álhatatlanná és változékonyvá teszi az embert, s így rajtunk is beteljesülnek az irás szavai: az apák bűneiért a gyermekek bünhődnek! Ha nem csalódom, te észrevevél, hogy Hermin mindent tud s hogy...

— Esze határozott! — egészíté ki Loránt, — de szíve, bátyám, a szíve!

— A szíve a tiéd! — veté közbe Miklós báró.

— Az enyém?! — sóhajtá Loránt, Bolgár Sándorra gondolva — Ám hagyjuk ezt!... — folytatá, homlokáról az izzadságot letörölve — a végzet hatalmát nem változtathatja meg emberi hatalom; mindazonáltal kötelességem Hermin érdekében szólni. Ha már úgy kell lenni, hogy elszakadjon tőlünk... de hisz ez lehetetlen!... Mondd csak bátyám, van tudomásod Bolgár Sándor...

nitják, hogy a mint egyszer Traján császár leverte Decebalt s meghódította Alsó-, Közép- és Felső-Daciát, azaz a mai Romániát és a mai Magyarországot a Tiszaig, az általa alapított Daco-Románia azóta többé soha meg nem szűnt, hanem folytatta életét a mai napig.

Jöhettek ide Traján után Gepidák, Alanok, Hunok, Avarok, Ungurok, Saxok, mind ez nem változtat a dolgon, mert a Traján Dacoromániaja maig fenn áll. Igaz, hogy szétépve, de ez a történelem előtt nem jó számításba.

Láthatja a t. olvasó, hogy a román tudósok egészen egyebet tanítanak, mint Hunfalvi tisztelt hazánkfia. És mi történt Bécsben az Urnak 1886-ik évében? Összeültek a keleti nyelvek bölcsői, az orientalisták, ott volt Hazsdeu román tudós is, de ott volt szerencsétlenségünkre Hunfalvi is, a ki ott is előhozta azt a históriás pert és óh! bár ne hozta volna, mert még hozzá se fogott jóformán felolvasásához s közbe szölt Hazsdeu s egy egyszerű szóval úgy megakasztotta a magyar tudóst, hogy még szólni sem birt, csak úgy ekegett-mekegett. Hát még mikor a tudós Hazsdeu a román nyelvben levő török elemről irt munkáját felolvasta, melyben Hunfalvi elméletét újból tönkretette!

Ekkor a tudós-gyűlés viharos tapsban tört ki és... A többi Hunfalvi tudósunk dolga; mi csak azt irtuk itt le, a mit a bukaresti „Convorbire Literaria” után a „Tribuna” és „Gazeta” olyan lelki elragadtatással közölnek, hogy ehhez képest Traján diadalmenete is eltörlődik.

A kérdés elég fontos, elég komoly. Arról van szó: itt találták-e őseink a honfoglaláskor a románokat? Hunfalvi ezt tagadja, Hazsdeu erősíti. El van-e döntve, tisztázva van-e úgy ez a kérdés, hogy ahhoz több szó nem férhet? Nem a mi dolgunk ezt eldönteni, hanem azt még a „Convorbireá”-nak sem hiszszük, hogy Hunfalvi ne tudott volna megfelelni arra a pár ellenvetésre, melyet állítólag Hazsdeu állított fel.

Mit nekünk Kaulbars, Bulgária, vámszerződés, delegáció, muszka intervenció, Uchatius összes találmányával, ha tudósaink nem bírják ezt a hazát számunkra a Hazsdeuk ellen megvédelmezni? Ha a rumunok itt őslakosok s mi a szegény szászokkal együtt csak „Hergelaufene” leszünk, akkor minek nekünk ez a haza, ha nem a miénk! Annak, hogy mint Condiano szokta volt Bukarestben mondani: takarodjunk ki ez ősi román földről s menjünk vissza Ázsiába.

Igen ám, ha a muszka oda is visszaeresztene. Lám, mekkora szerencsétlenséget hozott a mi fejünkre Hunfalvi tudós magyarnak új elmélete! Nem lett volna-e jobb Esküllő-nél maradni, a hol nem verte le Tuhutum a rumunokat, hanem szövetségre lépett velük. Ime a legelső „Confederatiunea!” Most már hazafiak — patrióták — vagyunk haza nélkül. Kellett ez nekünk, azaz hogy kellett-e Hunfalvinak ilyen bajba csavarítani minket! Aztán meg Hunfalvi nem is magyar, hanem... hát kérem szépen Hazsdeu? Csitt!!

Czenkalji.

Rendőrségünk és a helyi sajtó.*)

Elvezetett olvasom havonként e lapok és a két más lap hasábjain az ugynevezett „rendőri jelentéseket.” Mondhatom, igen jó, elmés, szak- és a rendőri ügyekbe kitünően avatott kéz forgatja a pennát a rendőri jelentések összeállításánál, és talán egyetért velem a t. olvasó közönség, hogy ama rendőri jelentéseket — nagyon is valószínűen, — maga a rendőri hivatal adja ki. Ámde ez mellékes dolog. Irja azokat bárki, jól irja és nem szándékom az írójával foglalkozni.

Nagyon szép rovat a rendőri jelentések rovata, de nézetem szerint az időszakonkénti rendőri jelentés, ha nem is felesleges, mindenesetre czéltüveztett. Nagyon dicséretes dolog, ha egy hó múlva olvassuk, hogy mily nyugodt és mily türelmes a brassói p. t. publikum és mennyire tiszteli a tiz parancsolatot.

Szívesen olvasom, hogy a rendőrség megtette kötelességét, sőt hiszek is egyet-mást, de ismétlem, ez szép dolog, de nem vezet célhoz.

Ha a rendőri jelentéseknek czélja az, hogy a publikum a hó végével tájékozva legyen, mi történt az elmúlt hóban és miféle intézkedéseket tett a rendőrség, akkor e czélt elérte; de szerintem nem ez legyen czélja a rendőri jelentésnek. Összegezni, mi egy hóban történt, közgyűlések előtt szokás megtenni jelentés alakban, midőn t. i. a megyék közigazgatási

bizottságában az alispán, a kir. ügyész, a megyei orvos stb. jelentik, hogy mi történt az elmúlt hó alatt. Ilyen zárjelentés hivatalokban és egyletekben czélhoz vezet, szükséges és kívánatos.

De ama rendőri jelentések, melyeket mi összegezve a hó végén olvasunk, kívánatosak és szükségesek, de nem célhoz vezetők.

És hogy mi a rendőri jelentéseket csak összegezve és nem egyenként kapjuk, tisztán mutatja, hogy a rendőrség nem ismeri az összefüggést a sajtó és rendőrség között és nem ismeri a sajtó nagy és megbecsülhetetlen hasznát épen rendőrségi ügyekben. Innen van az, hogy mi a rendőri jelentéseket mint már bevezetett tényeket kapjuk szemünk elé és így a sajtó bevezetett tényekkel áll szemközt és összegezve adja tudtára a közönségnek, hogy teszem fel egy hó előtt elloptak egy tehenet, de a rendőrségnek legerélyesebb kutatásának dacára sem sikerült a tettest elfogni, vagy kipuhatolni. Ez szomorú a kárvalotttra nézve, de nem válik hasznára, hogy a tett egy hó múlva köztudomásra hozatik.

Ki tudhatja azonban, mi történt volna, ha a rendőrség a kérdéses tehennek éjjel történt ellopását már másnap a hírlapba teszi? Vajjon nem vezetett volna a sajtó által a nagy közönség nyomába a tolvajnak?

Ezen egyszerű példával akarom illusztrálni, hogy mi készített engem arra, hogy jelen sorokkal figyelmeztessék a t. rendőrséget, hogy a sajtó az, mely neki segédkezet nyújthat első sorban és második sorban általa a nagy közönség.

Ma még nagyon csekély létszámu a mi rendőrségünk. Rövid idő alatt szaporodni fog 12—15 emberrel, de mindég csekély lesz a létszám ahhoz, hogy mindent lásson és mindent felfedezzen.

Sőt ha megkétszerezitjük a rendőrségünket, akkor sem fog 100 itteni rendőr annyit látni, mint 30,000 brassói lakos. Ezért kívánám én, hogy olvassuk a rendőri jelentést, — ha van mit jelenteni, — minden nap, minden lapban, vagy a hányzor hetenként egy-egy lap megjelenik. Így történik ez minden városban, hol lap van. Így van ez Budapesten, — de így van Nagy-Szebenben is és mindenütt, hol helyi lap van.

A „Tageblatt” naponta hozza a rendőri jelentéseket és ennek így is kell lennie. Mert tegyük fel a következő szintén egyszerű esetet, és én szándékosan demonstrálok szembeötlő és egyszerű dolgokat. Én Prázmárra utazom és találkozom odamenetkor egy koldusforma emberrel, ki megy Prázmárra és egy jobban kinéző paraszt emberrel, ki jó Prázmárról. Egy hó múlva olvasom a rendőri jelentésben, hogy ugyanazon nap, midőn én Prázmáron voltam, egy becsületes prázmári szász atyafi az uton kirabolgatott, a nála levő pénzt elvették és őt megkötözve egy árokba dobták és lefűlelték. Persze, nekem eszembe fog jutni, hogy én ugyanaz nap Prázmárra utaztam és bizonyosra fogom venni, hogy én láttam a tettest és a károsultat, de visszaemlékezni alig leszek képes arra, hogy nézett ki egyik vagy másik.

Ha azonban én a tett után 24 óra múlva olvasom az esetet, akkor szaladok a rendőrséghez és bejelentem azt, mit láttam és kire gyanakszom. Leírom a két embert tetőtől talpig; utba vezetem a rendőrséget és ki tudja, nem-e kurtavason volna már további 24 óra alatt a tettes.

Ilyen esetek előadhatják magukat a városban, még sokkal nagyobb számban.

Én nem kívánom, hogy a t. rendőrhivatal egy sajtóirodát tartson, de a rapport alapján írja le 2 sorban, — midőn valami nevezetes dolog történik, hogy az éjjel N. N. börgyárosnak a fekete utcái csatornában áztatás végett tartott 10 drb bőrét ismeretlen tettesek elvitték. Ennyi elegendő. Akkor vajmi könnyen fog találkozni már 24 óra múlva 3—4 ember, ki nyomra vezetheti a tettest. Mert ha én éjjel látom, hogy 2 ember vörös bőrkötényvel ellátva szedi ki a bőröket, nem fogom őket megszólítani, hogy mit tesznek, mert azt teszem fel, hogy gazdájuknak dolgoznak.

De biz én szemügyre veszem az atyafiakat. Ha azután másnap olvasom a lapban, hogy mi történt, rögtön elszaladok a rendőrséghez és talán azt is megmondhatom, hogy hova, merre, hány órákor és minő alaku embereket láttam a bőrök mellett.

De mit ér az, ha én egy hó múlva egy csinosan összeállított összegezett jelentésben olvasom az elmúlt dolgokat? Jó ugyan tudni, hogy mi történt és szép is, de a sajtó hatalma nincs felhasználva és nincs elismerve, holott köztudomásu az, hogy a sajtó útján nem egy büntettnék jöttek már a nyomára.

Jelen sorokkal tehát csakis a közérdeknek akarok szolgálni, s midőn ismeretlen amaz óhajnak adok

*) Ezen cikket városunk egyik tekintélyes polgárától vettük. S midőn azt készséggel közölők, ugyanakkor nem ajánlhatjuk eléggé a t. városkapitány ur figyelmébe.

kifejezést: legyen havonként egy összegezett rendőri jelentés a lapokban, de azonkívül tétessék a nagy közönség minden egyes, a vizsgálatot meg nem hiúsítható rendőri eset azonnal a lapokba és a rendőrség a sajtóban a legkitünőbb policziát fogja saját és a mi javunkra feltalálni.

A budapesti kereskedelmi muzeum szervezeti szabályzata.

I. Cél.

1. §. A kereskedelmi muzeum célja és feladata: a) megismertetni a közönséggel mindazon kereskedelmi czikkeket, melyekben a hazai ipar versenyképes és kivitelre számíthat;

b) megismertetni a hazai termelőkkel mindazon kereskedelmi czikkeket, melyek a külföldön, főleg a keleti országokban piacokra találhatnának;

c) oda hatni, hogy termelőink a bel- és külföldi szükséglet (időnkinti szállítások, verseny-ajánlatok, stb.) felől mindenkor tájékozva és eleve értesítve legyenek.

II. Eszközök a cél elérésére.

2. §. E cél elérésére szolgálnak a muzeum gyűjteményei, irodája, időnkénti értesítései és könyvtára.

III. Gyűjtemények.

3. §. A muzeum gyűjteményei két főosztályból állanak, és pedig:

A. Hazai gyűjteményekből, melyeknek az a célja, hogy a hazai termelésnek lehetőleg teljes képét tüntessék föl és egyrészt a hazai közönséget a magyar iparcikkek fogyasztására, másrészt a hazai termelőket termelvényeink értékesítésére ösztönözzék. E gyűjtemények alosztályai a következők:

a) hazai termelvények gyűjteménye részint mint állandó és részint mint váltakozó kiállítás. E gyűjtemények felölelik mindama hazai gyári-, kézmű-, házi- és műipari czikkeket, a melyek a mindennapi szükséglet számára termeltetnek és a melyeknek a hazai és külföldi fogyasztásban való nagyobb mérvű terjedése a hazai ipar fejlődése érdekében kívánatos.

E gyűjtemény keretében a speciális hazai műipari czikkekből külön osztály szervezendő.

b) A hazai nyerstermények és anyagok gyűjteménye, melyek az ipar által feldolgoztatnak és értékesíthetők, különös tekintettel az újabb anyagok és póanyagok rendszeres feltüntetésére.

B. Külföldi és kivált keleti gyűjtemények, melyeknek célja iparunk exportképességét fejleszteni. Ez osztály a következő alosztályokból áll:

a) A keleti kivitelre alkalmas ipari termények (exportcikkek) gyűjteménye. E gyűjteménybe felveendőek mindazon cikkek, melyek a keleti országokban nagyobb kelendősekre számíthatnak. E cikkek a keleti országok és iparáguk szerint csoportosítandók; feltüntetendő e cikkek legkedveltebb kikészítési és csomagolási módja is.

b) A keleti műipari cikkek gyűjteménye, melyeknek formai, ornamentikai és technikai utánzása és előállítása által a keleti piacokon üzletre számíthatunk.

c) A külföldi nyerstermények és ipari feldolgozásra alkalmas anyagok gyűjteménye, mely ama termékek sorozatát tárja föl, a melyeknek az iparban való értékesítése ajánlatos vagy különös előnyökkel van összekötve.

IV. Iroda és értesítő.

4. §. A kereskedelmi muzeum irodája felvilágosítást nyújt a közönségnek:

a) a kiállított iparcikkek árara és szállítására nézve;

b) felvilágosítást nyújt a vám- és szállítási feltételek felől;

c) kívánatra információkat közvetít egyes külföldi czégek megbízhatósága és hitelképessége felől;

d) nyilvántartja a versenyképes hazai czégek jegyzékét és gyűjti ezek árjegyzékét;

e) kívánatra közvetíti a megrendeléseket;

f) értesítést ad az állami, hatósági, közintézeti és esetleg magán vállalatok által kiírt szállítási felhívások, pályázatok és verseny-ajánlatokról;

g) a külföldi, főleg a keleti országok hasonló pályázati kiírásait figyelemmel kíséri és azok felől a hazai czégeket idejekorán értesíti;

h) tájékozza a külföldet, főleg pedig a keleti országokat iparunk versenyképessége és haladása felől;

i) értesítést ad a hazai és külföldi időleges és állandó kiállításokon való résztvétel feltételei felől;

j) a konzuli jelentések és hasonló más közlemények fontosabb és bennünket közelebbről érdeklő részleteit az érdekelt körök számára azonnal hozzáférhetővé teszi.

5. §. E feladatok könnyebb elérése céljából a muzeum értesítőt ad ki. Sürgős értesítéseit az iroda

a napilapok és a muzeum helyiségében kifüggesztett hirdetmények útján teszi közzé.

V. Könyvtár.

6. §. A kereskedelmi muzeum könyvtart tart fenn, mely főleg céljainak előmozdítására alkalmas szakkönyveket és lapokat, ugymint czimtarakat, szaklapokat, a vasuti szállításokra, vámtelekre vonatkozó könyveket, a kereskedelmi viszonyokra vonatkozó törvényeket, konzuli jelentéseket és általában a gyakorlati közgazdasági ismeretéseket tárgyzó könyveket tartalmazza. E könyvtár és annak katalógusa alkalmas módon az érdekelt közönség számára hozzáférhetővé teendő.

(Vége következik.)

A közönség köréből. *)

Nyilvános köszönet és számadás.

A közhalmi m. kir. állami népiskola szegény tanulóinak segélyezésére az említett iskola tanítótestülete által f. évi október hó 30-án rendezett fillérestélyen felülfizettek:

Balthesz Firgyes és neje 2 frt, gróf Haller János (Héviz) 5 frt, Bocz István és neje (Héviz) 1 frt, Roth Frigyes 30 kr, Zakhariás 70 kr, Gagy Dénés 10 krajczár, Falk József 70 krajczár, Kencz J. 70 krajczár, Martini Adolf 70 krajczár, Szöcs Márton 10 kr, Butak István (Erzsébetváros) 1 frt, Láng V. 30 kr, Girst 40 kr, Kiss Ödön (S.-Szentgyörgy) 20 kr, Nagy Sándor (Székely-Keresztur) 70 kr, Lapósy Lajos 70 kr, Beumell Sámuel 70 kr, Gál József 70 kr, Szarka Elekné 1 frt, Gyertyánosy Ferencz 70 kr, Bedő Mózes (Halmagy) 20 kr, Finta Sándor 20 kr, Simon Ferenczné 20 kr, Zsigmond Józsefné 20 kr, Simay Salamon 70 kr, özv. Grosz Mihályné 10 kr, Jábóbi Dánielné 10 kr, Kovács Lajos (Segesvár) 70 kr, Boér Mihály 40 kr, Bartha Ferencz 40 kr. Összesen 21 frt 60 kr.

Fogadják a nemas szívű adakozók szives adományaikért a közhalmi állami népiskola tanítótestülete itt a nyilvánosság előtt is hálás köszönetét.

Az estély bevétele a 21 frt 60 krt tevő felülfizetéseken kívül még 18 frt 60, azaz összesen 40 frt 20 kr. Kiadás zenészeknek 5 frt, levélbéllyegekért 25 kr, gyertya és spárga 86 kr, hordárnak 58 kr, léczre 35 kr, szindarab 1 frt 20 kr, papír 46 kr, összesen 8 70 kr. A tiszta jövedelem tehát 31 frt 50 kr.

Kelt a közhalmi állami népiskola tanító-testületének 1886. évi nov. hó 10-én tartott üléséből.

Téglás István,
igazgató.

Mahr Adél,
jegyző.

Helyi és vidéki hírek.

Áthelyezések. Sperling János III-od osztályu illetékezelési számtiszt a fogarasi adóhivataltól a brassóihoz; Bozdogina Bódog kapuvári III-od osztályu illetékezelési számtiszt, a fogarasi adóhivatalhoz saját kérésükre áthelyeztettek.

Német színház. A szerdai „Koldusdeák” előadását, Koltit k. a.-nak, a budapesti német színház tagjának fellépte Laura szerepében, tette érdekessé. Koltit k. a.-nak hangja ugyan nem erős, de kellemes; technikája eléggé biztos, s a még fejletlen játékán a gyakorlat s szerepeinek biztosabb elsajátítása segíthet. Mindenesetre nyereség szerződtetése, s általa az eddiginél élvezetesebb operette-előadásoknak nézhetünk elébe. Előnyösen kivált ez alkalommal is Leuchart k. a. Bronisláva szerepében, s a rendesen is jobban disponált Müller ur Rymanovicz szerepében. Közönség szép számban nézte az előadást.

Csütörtökön a két elzászi revanche-írónak, Erkmann-Chatrian színműve, »A két Rantzau« került előadásra. E darab francia színpadokon sensationális sikerrel adatott elő, melyet inkább külső körülményekből, mint a darab belértékéből lehet magyarázni. — Tartalma: falusi Romeo s Julia történet, tragikus befejezés nélkül. Két fivér, apjuk végrendelete következtében, egyenlőtlenül részesítettén az örökségben, összevesz s éveken át legelkeseredettebb ellenségek, mig nem az egyik egyetlen leánya a másik egyetlen fiát megszereti s az öregek gyűlölete a fiatalok szerelme által legyőzetik. Ezen érzelgős cselekményt egy néhány hatásos situatio (rendesen a felvonások végén) s az elzászi népelethől ellesett alakok teszik érdekessé. Különben meséje lassan mozog, cselekmény helyett inkább képeket s egész felvonásokat elfoglaló beszédek ad; egy szóval meglátszik mindenütt, hogy nem eredeti színmű, hanem novellának (Les deux Frères) színpadon való átdolgozása. A szereplők közül első sorban Bocka urat kell megemlítenünk. Igen csinos

részletekkel tudta az egyik fivért alakítani, bár néha, a személyes harag feltüntetésénél túlzott. Kivüle még Nadler urat kell dicsérettel megemlítenünk, ki a valóság után rajzolt falusi iskolamestert, bensőséggel s élethűséggel játszotta. Ma Dornstein k. a. jutalomjátékául Holtei K. színműve »Lorbeerbaum u. Bettelstab« kerül előadásra.

Remény a községi tanítóknak. Magán uton úgy értesülünk, hogy a községi iskola 1885/6. tanévi államsegélyének visszatartott része, legközelebb folyósítva lesz.

A »Tribuna« sajnálattal értesült, hogy Kolozsvárt ma nem sorakoztak az ottani értelmes románok az egyetemi román ifjakhoz egy hangversenynyel összekötött bál rendezése végett az ott állítandó román leányiskola javára. Egyedül Corvianu ügyvéd jelent meg az értekezleten. Kevés bátorítás ez — úgy mond — az annyira üldözött román ifjuságra nézve. Ki a csúma üldözi Kolozsvárt a »Tribuna« ifjuságát? Ez egyszer még sem a kulturegyet oka annak, hogy a báli tudósítást a »Tribuna« nem fogja adni.

Megint új államiskola Panticuban — Panczél-Cseh. Erre a hirre csak az a baja a »Gazeta«-nak, hogy igen drága s hogy csak gyűlevész nép jár abba. Lám a Hazsdeu szelleme!!

Lugoson felverték a román templomot; az hiték, hogy már ott van a derék Nedelkó 60 ezer frt hagyománya. Budapestről meg azt írják, hogy a Gozsdu-alapítvány ösztöndíjsai a nagylelkű alapítónak sirja felé sem tekintenek bár Mindenszentek napján. Még sem kell a kulturegyet?

Talány: Trefort miniszter ismét öt román lelkész segélyezett az államsegélyből. Ki haragszik ezért? A megfőjtő a »Gazeta«-t kapja ajándékkul egy fél évig.

Az »Ellenzék«, a »Gazeta« szerint revolutióra készül. E hirre a »Gazeta« már a dracuhoz fellebbezett, hogy vigye el az »Ellenzék«-et, mert ő nem bír már azzal a forradalmi lappal.

Gyilkosság. Orestean Toma, Ilie és Juon megharagták Gevozia Juon vizaknai lakost, a ki egy deszkával hazafelé indult. Gevozia a legközelebb házába, a Dezsán Juon házába akart menekülni, de ennek ajtaját bezárták előtte és a három jó madár 10 késszurással megölte a szegény deszkaczipelő oláhot. Most ülnék a tömlőczben mind a hárman. Oh! dicső utódai a hős rómaiaknak!

Romániában a községi képviselők választása a kormánypárt részére fényes eredményt hozott. Az ellenzék töredékei, mint tudjuk, egyesültek volt e célra, de kemény vereséget szenvedtek. Romániára nézve a szabadelvű párt ezen győzedelme, a jelen válságos viszonyok között életkérdés volt.

A szabad lábra helyezett áruló bolgár tisztek közül néhányan a ruscsuki orosz konzul által kiállított utlevekkel Bukaresten át Oroszországba vándoroltak.

Piaci árak

Brassóban, 1886. november hó 19-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

H	Buza	legszebb	5.—
		közepes	4.80
		vegyes	4.40
	Rozs	legszebb	3.—
		közepes	2.80
	Árpa	legszebb	3.—
		közepes	2.50
	Zab	legszebb	1.80
		közepes	1.60
	Törökbuza, uj		3.—, régi 4.20
K	Kása		3.20
	Borsó		5.—
	Lencse		12.—
	Fuszulyka		4.50
	Lenmag		10.—
	Burgonya		—90
	Marhahus		—26
	Disznóhus		—36
	Juhhus		—20
	Faggyu (friss)		—

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. november hó 20-án.

Román papirpénz à 20 frankos	8.43 vétel	8.44 eladás
» ezüstpénz à 20 »	8.38 »	8.41 »
Napoleon'd'or (aranypénz) . . .	9.88 »	9.90 »
Török lira	11.20 »	11.22 »
Árany	5.86 »	5.88 »
Orosz papirrubel	117.— »	118.— »

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

— Székely József. —

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállalunk.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 4733.—1886.

Hirdetmény.

az 1887., 1888. és 1889. évekre kivetendő házadó tárgyában.

1888. évi 44. törvénycikk 11. és 12. §§-ai értelmében a következő 3 évre, azaz 1887., 1888. és 1889. évekre kivetendő házadó összeírás és kivetés céljából az összes, Brassó határán létező háztulajdonosok ezennel felhivatnak, a házadó-vallomási ivatek az általuk szerkesztendő adóvallomások számára, folyó évi november hó 15-étől 30-áig a városi adóhivatalnál átvenni, és az elkészített adóvallomásokat legkésőbb folyó évi november hó 30-áig a városi adóhivatalhoz újból beadni, mivel ellenkező esetben a késedelmesskedő adózók számára azok költ. ségeire hivatalból fognak elkészítettetni.

A házberadó-vallomás szerkesztésénél a vallomási ívekbe az egyes lakrészek, ugymint az ezekért az 1886. évben fizetett bérösszegek is külön-külön beirandók.

A bérösszegek teljes összegben bevallandók és ezekből semmiféle czim alatt, mint például lakásfenntartás vagy a lakos részére fizetett házberadótérítés stb. levonásba hozatni nem szabad.

Ha azonban valamely lakrész vagy ház az 1886. év folyamata alatt üresen állott, a vallomási ívben azon bérösszeg beirandó, mely az üresen állott ház, illetőleg lakrész után huzott volna, ha az üresen nem állott, hanem bérbe adatott volna.

Végül ujjal megjegyeztetik, hogy a fennebbi időszak alatt beadott házberadó-vallomási ívek érvényesek lesznek az 1887. és az ezen évet követő 1888. és 1889. évekre is, és az 1886. évben huzott és bevallandó házberadót az 1887., 1888. és 1889-iki évi házberadó kivetésének alapul fog szolgálni.

Brassó, 1886. november 15. én.

A városi adóhivatal.

!!Alkalmi bevásárlás!!

Van szerencsém az igen tisztelt közönség tudomására hozni, hogy Klastrom-utca 11. szám alatti divat üzletben, a morvaországi lenáru gyárosok Schmidt J. Antal és fiai urak által valódi lenárukból nálam állított bizományi raktárt, helyszüke miatt kénytelen vagyok az 1887. január 1-én feloszlatni. Ez okból az e bizományraktáron levő valódi lenvásznak (különböző szélesség és minőségben) len, damaszt, gradelek, lentörülközők, asztal-neműek, zsebkendők stb.

f. é. december 31-ig rendkívül jutányos gyári árakon árusítatnak el.

Együttal ajánlom kész felsők, muffok, különböző divatos ruhadísz és ruhakelmék, Schroll-féle chiffonok, vásznak, kész férfi- és női fehérművek, szőnyegek, függönyök, valódi dr. Jaeger-féle gyapju-öltözékek és mindennemű kézmű- és divatárukban gazdagon felszerelt raktáromat. Mély tisztelettel

(563) 1—5 **Temesvári István.**
Brassó, Klastrom-utca 11 és 563. sz.

Sz. 4373 - 1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllő-megye közhalmi szolgabírói járáshoz tartozó koberi és alsó-rákosi körjegyzői állomásokra a pályázat azon felhívással hirdettetik ki, hogy pályázni kívánók szabályszerűen felszerelt folyamodványait folyó hó november 27-éig az alólírt hivatalhoz adják be.

Az első körjegyzőséghez tartozó Veldorf község és a körjegyzői lakos Kobor. Koberi körjegyző rendes fizetése 400 frt, szabad szállás és 6 öl tüzi fa. A rákosi körjegyző rendes fizetése 400 frt és szabad lakás.

Körjegyzőséghez tartoznak Máthéfalva, Datk és Olt-Bogáth községek és a körjegyzői lakása Alsó-Rákos.

Kőhalom, 1886. november 6-án.
A járási főszolgabíró.
(559) 1—3 Bolthes, s. k.

Szám 5363.—1886.

Hirdetmény.

Az alólírt járás szolgabírója által közhirrre tétetik, hogy Hégen község italmérési joga három egymásután következő évekre, vagyis 1887. évi január 1-én, napjától kezdődőleg 1889. év december hó 31-ig bezárólag nyilvános árverés útján folyó évi november hó 22-én délelőtti 10 órakor Hégen községében a falusbíró házában a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) a főkorcsmára 300 frt,
- 2) a kis korcsomára 300 frt.

Árverezni kívánók kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árak 10%-át bnatpénztől az árverező biztos kezéhez letenni.

Zárt ajánlatok csakis a nyilvános árverezés megkezdése előtt fogadtnak el.

Az árverezési feltételek további pontozatai Hégen község előljáróságánál bármikor, ezen hivatalnál pedig a hivatalos órák alatt betekintethők.

Segesvár, 1886. október 22-én.

A keresdi járás főszolgabírája
Fodor.

(551) 1—3

Szám 5261.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllő-megye keresdi járás főszolgabírója által közhirrre tétetik, hogy Szász-Kézd községének italmérési és malom-joga folyó évi november hó 26-ik napján délelőtti 9 órakor Szász-Kézd községében a község házában 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) az italmérési jogra 1200 frt,
- 2) a malomjogra 800 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árak 10%-át bnatpénztől az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtnak.

Az árverezési feltételek ugy Szász-Kézd község előljáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belől bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 12-én.

A keresdi járás főszolgabírája
Fodor.

(560) 1—3

Szám 5313.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllő-megye keresdi járás főszolgabírója által közhirrre tétetik, hogy Nethus községének korcsomároltatási joga folyó évi november hó 23-án d. e. 9 órakor Nethus községében a községbíró házában az 1887. évi január hó 1. napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 400 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árak 10%-át bnatpénztől az árverező biztos kezéhez letenni. — Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtnak.

Az árverezési feltételek ugy Nethus község előljáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belől bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. október 22-én.

A keresdi járás főszolgabírája
Fodor.

(553) 1—3

Fegyverkereskedés.

„Hubertus“, azelőtt Staehle A. cs. kir. udvari fegyverkészítő Bécsben, II. Praterstrasse 60.

szállítja a legjobb és legolcsóbb vadászfegyvereket kezesség mellett. — Lefauchaux s. Lancaster duplafegyverek 25 frttól kezdve; puszpángpuska 40 frttól kezdve. — Töltények és vadászeszközök igen olcsón. Árjegyzék ingyen. Egyetemi Könyvtár

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

KOVÁSZNAI és KERESZTESY NŐI DIVAT- ÉS ÖLTÖNYRAKTÁRA Brassóban, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal ujonnan ellátott raktárukat, u. m. színes és fekete Lyoni selymeit, a legdivatosabb gyapju ruhakelmék, cachmirok és flanellek, női és férfi öltöny kelmék, posztók, valamint azokhoz tartozó legujabb plösch, vadbőr, toll és gyöngydiszek minden divatos színben.

Schroll Benedek-féle chiffon, chirting Inlet és amerikai vásznak (calicot) minden szélességben, piquet és barchettok, posztó és hárász téli nagy kendők a legszebb mintákban, továbbá dr. Jäger-féle normál gyapju-árak gyári raktárunkon a gyár árjegyzéke szerinti árakban találhatók.

Női és gyermek-karmantyuk, muffok, posztó- és nemezkalapok, formák, valamint hozzá illő diszek, u. m. bársony, toll, virág, csipke, atlasz, otomán és bársony szalagok (a picat) minden színben.

Továbbá legujabb mintájú csipke és jutte (Tunis) függönyök, salon- és futószőnyegek, nemkülönben világhírű legjobb Clark-féle henger gépvarrócézerna, D. M. C. horgolófonal, himzűselyem, gyapju és gyapot kötőfonalak és minden bélielke.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi, sétaruhák (toilett) esőköpeny, felsők, Jaquettok készítésére

pontos kiszorgálat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Szép választék diszített női kalapokból.

(439)

Simay Testvérek

4-6

női és férfi divatárak raktára
Brassóban, főtér 560. sz. a.

Ajánlják az őszi és téli idényre dús választékkal a legujabb bel- és külföldi ruhaszövetekkel ellátott raktárukat, u. m. fekete és színes selyemszövetek, egész gyapju fekete francia cachmirok, ternók, kamgarn és gyapju ruvaszövetek, valamint azokhoz találó legdivatosabb toll, plüsch és bársonydiszek.

Raktárunk el van látva a jelen kor igényeinek megfelelő minden fajtájú lenvásznakkal, u. m. valódi rumburgi, Creas és irlandi vásznak minden szélességben, valamint Jaquard és damast asztal-neműk, servéták és törülközők minden nagyságban, elismert legmegbízhatóbb gyárosoktól. Benedict Schroll-féle chiffon, creton és chirting minden szélességben.

Elfogadunk a legujabb divat szerint saját kelméinkből női ruhák és felsők kiállítását, melyhez egy jól találó derék és ruhaelő hossza beküldése szükséges.

Jutányos árak és pontos kiszorgálásra különös figyelmet fordítunk.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legujabb divat szerint.

Laskai Árpád

(438) 7—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

Őszi és téli évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női őszi és téli szövetekben, flanel, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérművekben.

Gróf Kálnoky Dénes ő excellentiája erdőségeiből
legujabb minőségű, fiatal

b ü k t ü z i f á t

a mely I. rendű minősége által minden versenyt felülmult, alulírott a következő árban ajánl:

1 öl = 4 köbméter, 135—150 tmtr. hosszú, díjmentesen a házhoz szállítva,
10 frt. 50 kr.

Nagyobb, legkevesebb 5 öl vételnél megfelelő engedmény.

Továbbá szerszám-fákat jutányos árban.

Rendelmények elfogadtnak: Rátz Lajos ur fűszerkereskedésében a „Veres pipához“, Jorgu Barla urnál Bachmeier-ház, a színházzal szemben.

Süssu M. Eleonora megbízottja:

Süssu Meier.

Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca